

[Hans Jørgen Jensen]

pæne mennesker som dem, der er i fagbevægelsen – der seriøst kæmper for deres arbejdsopgave. Det var altså et kompromis, der dengang blev indgået mellem arbejdsmarkedets parter og dem, der forhandlede tingene i folketinget. Man skal altså rette skytset de rigtige steder, hr. Glistrup. Men det er jo altid billigt at genere fagbevægelsen på den måde.

Det vil jeg lade helt ude af betragtning og i øvrigt indbyde til et fornuftigt samarbejde i udvalget om, hvordan vi får formuleret disse ting på en hensigtsmæssig måde.

Glistrup (FP):

Således provokeret skal jeg svare hr. Hans Jørgen Jensen, at ingen af os 179 i folketinget burde sidde her for at varetage nogen som helst særinteresses, interesseorganisations eller pressionsgruppes ønsker eller ikke-ønsker. Vi sidder her for at finde frem til: hvad kan gavne det danske samfund i bred almindelighed, hvad kan gavne alle 5 millioner mennesker? Det kan det nu engang, at man får rig mulighed for at udfolde sig. Lad alle de 5 millioner blomster få lov til at folde sig ud hver for sig og på sine egne ønskede betingelser. Det gør de bedre, hvis vi vedtager dette forslag.

Om så Dansk Arbejdsgiverforening, som hr. Hans Jørgen Jensen siger, i årene 1966–68 har haft en eller anden opfattelse af den ene eller anden art, det er mig akkurat lige så flintrende ligegyldigt, som hvis det var Dansk Ligbrændingsforening, der havde en eller anden opfattelse. Det, der tæller, er ikke, hvem der mener det ene eller det andet; det, der tæller, er, hvilke argumenter de har.

Det, vi diskuterer her, er den seneste af de kommissionsrapporter, der nu er kommet i en lang rækkefølge, nemlig den, der kom i august 1980. Der er en udtalelse i den fra august 1980, som hr. Hans Jørgen Jensens parti slutter sig meget til, og som jo er så ganske og aldeles tydeligt baseret på særinteresser – ikke på menneskelig hensyntagen til folk i bred almindelighed, sådan som hr. Arne Melchior så udførligt fik lejlighed til at redegøre for det, fordi han som forslagsstiller havde bedre tid til at fremføre synspunkterne. Det er det, der er den afgørende grund til at angribe dem, som jeg betegnede som fagforsteningspampere, for deres udtalelser, som

er så menneskefjendske og så organisationslidelige. Man må tage meget, meget stærk afstand fra den mindretalsudtalelse i betænkningen fra august 1980.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne tage fat i noget, hr. Arne Melchior sagde. Jeg fik opfattelsen af, at vi, der gik imod vikarbureauerne, nærmest var ude på at hindre folk i at få beskæftigelse. Det var ligesom det, der stod tilbage efter hr. Arne Melchiors store tale. Jeg vil godt sige til hr. Arne Melchior, at jeg synes ikke, det er godt, at man giver sig til at diskutere sådan et forslag med baggrund i, at vi andre ikke skulle være enige i, at det gælder om at få fuld beskæftigelse, for naturligvis gør det det. Det bekymrer os meget, ud over alle grænser, at vi er ved at nå op på 300.000 arbejdsløse. Jeg synes ikke, det skal have lov at stå uimodsagt i hvert fald. Vi andre arbejder også for fuld beskæftigelse.

Jeg må gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at vi har forskellige ordninger, der skal tage sig af dette med at anvise og vejlede osv. Jeg sad lige i hast her og skrev ned. Vi har skolevejledere, studievejledere, erhvervsvejledere, fagforeningsanvisning, arbejdsformidlingen, socialforvaltningen, som samarbejder med arbejdsformidlingen, og vi har de kommunale beskæftigelsessekretarier. Skulle det betyde, hr. Arne Melchior, at vi nu pludselig fik fuld beskæftigelse, fordi vi fik føjet vikarbureauerne til? Det er vistnok at lave for stor blæst ud af dette forslag.

Hr. Kurt Hansen var så venlig at være enig med mig meget langt, men skulle alligevel vifte lidt med flaget – hvilket man jo også skal af og til, men man behøver ikke nødvendigvis gøre det hver gang. Jeg er ikke uenig i, at anvisning og kontrol skal tilbage til fagforeningen, det har vi altid arbejdet for. Men vi mener ikke, at arbejdsformidlingssystemet kan afskaffes. Det er for naivt at tro, at der ikke er brug for anvisninger på kryds og på tværs – ved siden af, at vi har en god anvisning fra fagforeningerne. Jeg synes ikke, der er grund til, at vi skal kaste os ud i en større debat om det. Vi er stort set enige, men vi er ikke enige i, at arbejdsformidlingen skal afskaffes; dér er vi uenige.

Jeg vil godt til slut sige, at jeg blev lidt urolig, da socialdemokratiets ordfører var på